

**80-ta rocznica
Powstania Warszawskiego**

1.08.1944 - 3.10.1944

80-ta rocznica Powstania Warszawskiego

1 sierpnia 1944 roku broń podniosły tysiące żołnierzy AK, tysiące dziewcząt i chłopców stanęły do walki z Niemcami. Powstanie przeszło do historii przede wszystkim jako wspaniały, niemający sobie równego, bohaterski zryw żołnierzy, społeczeństwa Warszawy. Choć spłonęły zabytki i dorobek wielowiekowej kultury, Warszawa w istocie została niezwyciężona. Mamy prawo a zarazem obowiązek przekazywać pamięć o tym kolejnym pokoleniom.

Dzisiejszy hołd oddawany powstańczej Warszawie staje się hołdem składanym ludzkiej godności i najcenniejszym wartościom obywatelskim.

Wielu absolwentów SGGW brało udział w tych zmaganiach, wielu naszych bliskich walczyło w Warszawie i jej okolicach, część z nich nigdy nie wróciła do domu.

Pamiętajcie o tych co zginęli!!. Pamiętajcie o tych, dla których miłość Ojczyzny była największym przekazem – walki o godność i wolność. Niech pamięć o Nich trwa w naszym społeczeństwie. Przekażmy to wszystko następnym pokoleniom, najmłodszym Polakom, naszym dzieciom i wnukom.

Na tablicach w holu Auli Kryształowej wyryte są 453 nazwiska poległych i pomordowanych w latach II wojny Światowej pracowników, absolwentów, a także studentów SGGW.

56 z nich to nazwiska osób, które zginęły w czasie trwania Powstania Warszawskiego. Wielu z nich zginęło w pierwszych dniach Powstania.

Wśród nazwisk poległych w Powstaniu znajdują się nazwiska 4 profesorów, a mianowicie:

- **prof. botaniki - Seweryna Dziubałowskiego**, który został śmiertelnie rażony odłamkiem granatu 23 sierpnia,
- **prof. sadownictwa – Włodzimierza Gorjaczkowskiego**, który zginął w pierwszych dniach Powstania rozstrzelany wraz z innymi profesorami Uniwersytetu Warszawskiego
- **prof. zoologii – Romana Kuntze**, który zginął 22 sierpnia, podczas masakry dokonanej przez Niemców na klatce schodowej domu, w którym mieszkał, na rogu ulicy Madalińskiego i Kazimierzowskiej
- **prof. ekonomiki rolnictwa - Wacława Cezarego Ponikowskiego**, który zginął 26 września na Mokotowie.

Inni pracownicy SGGW to:

- **Henryk Jan Chmielewski** – st. asystent w Zakładzie Chemii Rolnej, wykładowca tajnych kompletów, został rozstrzelany,
- **Olga Grzywo-Dąbrowska** – adiunkt w Zakładzie Chemii Rolnej, wykładowca tajnych kompletów, została rozstrzelana,
- **Antoni Józwik** – pracownik pomocniczy, goniec w sekretariacie SGGW , został rozstrzelany,
- **Halina Poniatowska** – asystent w Zakładzie Hodowli Roślin, została zastrzelona, a ciało Jej spalono,
- **Władysław Wilczyński vel Wilczenty** – woźny SGGW, który ocalił i ochronił akta SGGW po wybuchu II wojny światowej, zmarł w wieku 62 lat, 11 sierpnia 1944r.

Aż 25 nazwisk, spośród 56, to nazwiska bardzo młodych ludzi, w wieku od 19 do 25 lat. To studentki i studenci tajnej SGGW działającej w jawnie funkcjonujących trzech szkołach: Miejskiej Szkole Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego, Prywatnym Liceum Rolniczym imienia St. Wiśniewskiego oraz Liceum Rybackim prof. F. Staffa,

Pozostałe nazwiska to absolwenci Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego: 13 osób ukończyło Wydział Rolniczy, 4 Wydział Leśny, a 2 - Wydział Ogrodniczy.

Wszyscy brali czynny udział w heroicznym walkach, działali w ekstremalnie trudnych warunkach: byli strzelcami, kwatermistrzami, sanitariuszami, łącznikami, kolporterami, pełnili funkcje dowódcze. Działali w organizacjach konspiracyjnych, byli żołnierzami AK. Walczyli w batalionach: Zośka, Parasol, Miotła, Ruczaj, Czata 49, pułk Baszta, w zgrupowaniach: Żubr, Kiliński, Sosna, Żywiciel. Harnaś, Chrobry i innych.

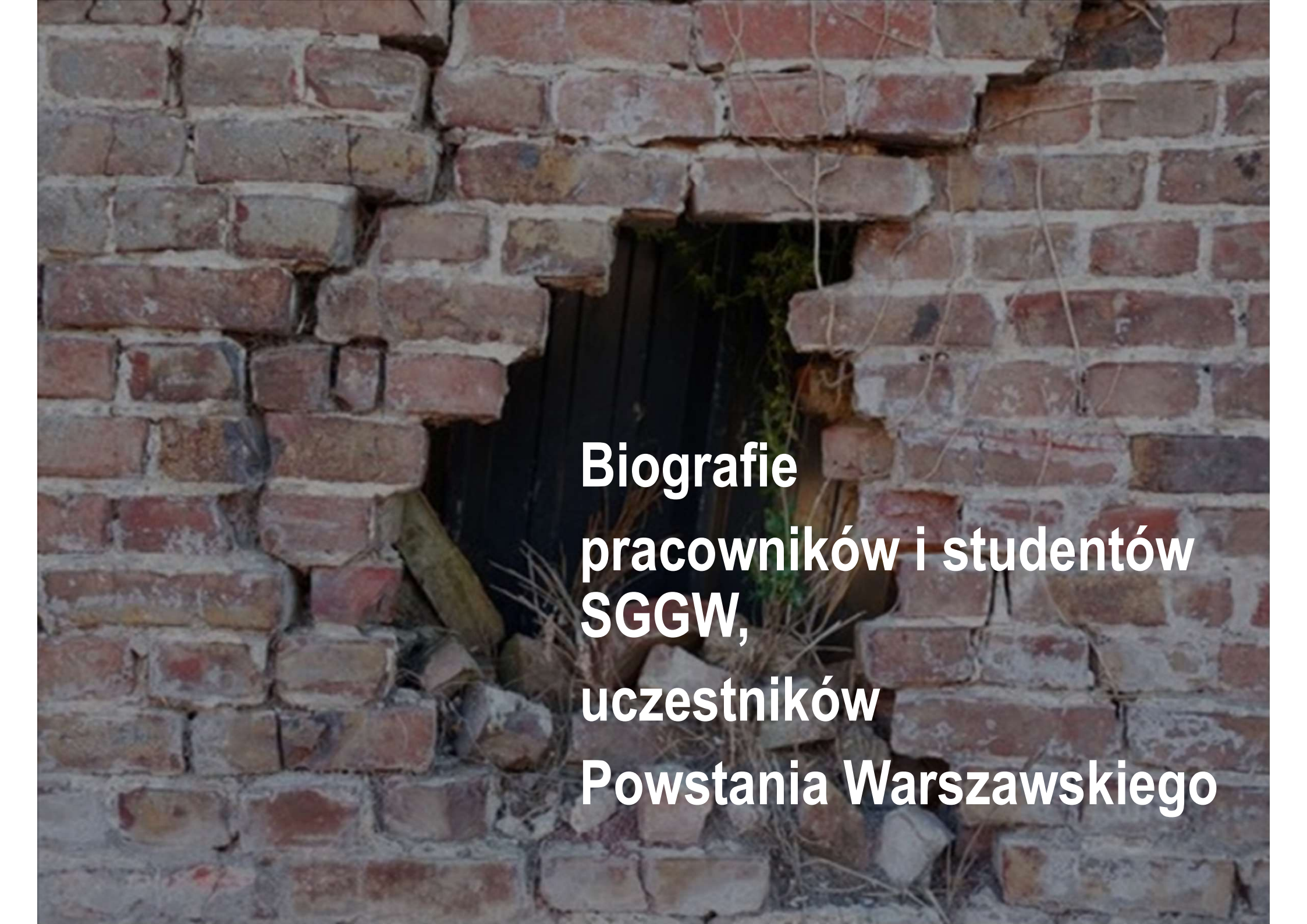
Oddajmy im wszystkim cześć!

W Powstaniu Warszawskim trwającym 63 dni zginęło przeszło 18 tysięcy Powstańców i 180 tysięcy cywilów. Wśród poległych i zamordowanych było wielu przedstawicieli polskich elit. Niemcy złamali postanowienia aktu kapitulacyjnego i przeprowadzili planową akcję niszczenia Warszawy. Spośród 987 zabytkowych budowli zachowało się jedynie 64. Zniszczeniu uległa większość pomników, szkół, kościołów i bibliotek – w tym Narodowa, Publiczna i Uniwersytecka. Warszawa była kompletnie zniszczona.

W dniu 1 sierpnia 1944r. dokładnie o godz. W (17-ta) żołnierze 3 kompanii wchodzącej w skład Pułku AK „Baszta” zaatakowali budynki SGGW przy ul. Rakowieckiej. Celem było zdobycie koszar załóg artylerii przeciwlotniczej stacjonującej w II gmachu. W pierwszym natarciu poległ dowódca kompanii podporucznik „Felek” oraz kilku powstańców i 2 sanitariuszki. Natarcie kontynuował plutonowy podchorąży „Kotwa” (Eugeniusz Ajewski). Zostało uwieńczone całkowitym powodzeniem. Zaskoczeni Niemcy, mszcząc się, mordują okoliczną ludność, a w klasztorze Jezuitów dokonują masakry. (informacja zaczerpnięta z książki pt. ‘Mokotów walczy’ autorstwa Eugeniusza Ajewskiego. Z chwilą wybuchu Powstania aż do ostatnich chwil panowania hitlerowców niszczą bezmyślnie część dobytku SGGW, dewastują podłogi drzwi, okna, instalacje, rozgrabiają meble i wywożą wartościowy sprzęt oraz aparaturę badawczą.

Od bardzo wielu lat członkowie Stowarzyszenia Wychowanków SGGW w dniu 1 sierpnia składają wiązanki kwiatów i zapalają znicze w miejscach straceń, pod tablicami pamiątkowymi: dom przy ul. Kazimierzowskiej 59 – tablica poświęcona profesorowi Romanowi Kuntze oraz tablica na pawilonie II SGGW przy ulicy Rakowieckiej poświęcona Kompanii „Felek” Pułku ‘Baszta’.

**Biografie
pracowników i studentów
SGGW,
uczestników
Powstania Warszawskiego**

Janina Augustyńska (24 lata), córka Zygmunta. Urodzona 23 sierpnia 1920 r. w Warszawie. Uczennica Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego i tajnych kompletów SGGW w Warszawie. Pracownik cywilny Wojskowej Służby Społecznej. Zginęła w czasie Powstania Warszawskiego pełniąc wyznaczone obowiązki.

Stefan Leonidas Bock (50 lat), syn Jakuba i Zofii Żmudowskiej. Urodził się 3 lutego 1894 r. w Warszawie. Po ukończeniu szkoły średniej w 1912 r, odbył praktykę w nadleśnictwie Kruszyna, woj. piotrkowskie. Studia na Wydziale Leśnym rozpoczął w Wiedniu w Wyższej Szkole Ziemiańskiej, następnie kontynuował w SGGW. Dyplom inż. leśnika uzyskał 22 czerwca 1925 r. Pracował w lasach, początkowo jako adiunkt, a następnie nadleśniczy i dyrektor szkoły dla leśników w Zagórze k/Częstochowy. Od 1935 r. do 1 września 1939r. pełnił obowiązki nadleśniczego w nadleśnictwie Grabowno (pow. Wyrzysk). Mimo swego inwalidztwa wyniesionego z I wojny światowej, w 1939 r. brał czynny udział w obronie Warszawy. W czasie okupacji, jako żołnierz AK prowadził działalność konspiracyjną na terenie Krakowa, a następnie Warszawy. Po wybuchu Powstania Warszawskiego w zgrupowaniu „Żywiciel” pełnił funkcję kwatermistrza. Poległ 29 września 1944 r. w czasie walk powstańczych na Żoliborzu.

Janusz Budziszewski (23 lata), urodzony w 1921 r. W latach czterdziestych w czasie II wojny światowej był uczniem Liceum Rybackiego prof. F. Staffa i uczęszczał na kursy tajnego nauczania SGGW. Żołnierz AK pułku „Baszta”, służył w kompanii B – 2. Używał pseudonimu „Janusz”, miał stopień strzelca podchorążego. Zginął w czasie Powstania Warszawskiego na Starym Mieście w okolicy Placu Zamkowego.

Marian Bugno (40 lat), syn Edwarda i Ireny z domu Glaszurow. Urodzony 27 listopada 1904 r. we Lwowie. Immatrykulowany 22 listopada 1925 r. na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie. Specjalizował się w użytkowaniu lasu. Dyplom inż. leśnika uzyskał w czerwcu 1930 r. Pracę dyplomową pt. „Udział procentowy strefy drewna późnego jako wskaźnik niektórych własności technicznych sosny pospolitej” napisał z Zakładzie Użytkowania Lasu pod kierunkiem prof. A. Schwarza. Po ukończeniu studiów pracował w Wojskowych Zakładach Doświadczalnych, zajmując się zagadnieniami wytrzymałości drewna. Podczas wojny brał udział w organizacjach podziemnych oraz w Powstaniu Warszawskim. Zginął w sierpniu 1944 r. przedzierając się z Warszawy do miejsca koncentracji w Puszczy Kampinoskiej.

Tadeusz Błażej Cencel (33 lata), syn Bronisława i Teodozji Bushowskiej. Urodził się 15 stycznia 1911 r. w miejscowości Dąbrowa-Zielona, woj. łódzkie. 25 listopada 1928 r. rozpoczął studia na Wydziale Leśnym SGGW, a 25 czerwca 1935r. uzyskał dyplom inż. leśnika na podstawie pracy pt. " Ustalenie cech struktury drzewostanów sosnowych w lasach szkolnych obręb Wilczy Dół, odpowiadającej optimum zapasu" wykonanej w Zakładzie Urządzania Lasu u prof. W. Jedlińskiego. W trakcie studiów służył w wojsku w Zambrowie w Szkole Podchorążych Rezerwy Piechoty (w okresie wrzesień 1932 – sierpień 1933). Tadeusz Cencel-Celowski, ps. „Postrach”, por. AK w czasie Powstania Warszawskiego walczył w zgrupowaniu „Żywiciel”. Poległ 24 sierpnia 1944 r.

Henryk Jan Chmielewski (36 lat), starszy asystent Zakładu Chemii Rolnej Instytutu Puławskiego. Syn Józefa i Władysławy Iżyńskiej. Urodził się 20 stycznia 1908 r. w Warszawie. W okresie okupacji brał czynny udział w tajnym nauczaniu studentów SGGW prowadząc wykłady i seminaria w latach 1940-1944. Został rozstrzelany w czasie Powstania Warszawskiego.

Andrzej Bolesław Zygmunt Bogdan Chrzanowski (28 lat), syn Zygmunta Jana i Zofii z domu Frankowskiej. Urodzony 26 sierpnia 1916 r. w Warszawie. Studiował na Wydziale Rolniczym SGGW od 7 października 1935 r. Na podstawie pracy pt. „Opis majątku Dobre” napisanej w Zakładzie Ekonomiki Gospodarstw Wiejskich pod kierunkiem prof. S. Moszczeńskiego uzyskał dyplom inż. rolnika w lipcu 1939 r. Specjalizował się w polityce agrarnej. Andrzej Chrzanowski ps. „Łaniowski”, ppor. dyw. „Jeleń”, poległ 1 sierpnia 1944 r. w Al. Szucha.

Wiesław Chrzanowski (23 lata), urodził się w 1921 r. Student tajnej SGGW, uczeń Prywatnego Liceum Rolniczego inż. St. Wiśniewskiego. W czasie II wojny światowej służył w Samodzielnym Batalionie Legii Akademickiej, późniejszym Batalionie „Żubr”. Zginął na Żoliborzu podczas Powstania Warszawskiego.

Stanisław Kostka Tadeusz Chyczewski (36 lat), syn Mirona Dominika i Stefanii Karoliny Kirchner. Urodził się 3 sierpnia 1908 r. w Warszawie. Studia na Wydziale Rolniczym SGGW rozpoczął 28 listopada 1926 r. Dyplom inż. rolnika uzyskał 8 marca 1932 r. na podstawie pracy dyplomowej pt. „Stan obecny osadnictwa polskiego” wykonanej w Zakładzie Polityki Agrarnej u prof. Z. Ludkiewicza. Brał udział w Powstaniu Warszawskim w Batalionie „Zaremba-Piorun” ps. „Zbyszek”. Poległ 1 sierpnia 1944 r. na ulicy Emilii Plater – rozstrzelany przez Niemców. Był członkiem organizacji ZWZ-AK w Szczebrzeszynie.

Janusz Czaplicki (21 lat), urodził się w 1923 r. Student tajnej SGGW, uczeń Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej profesora J. Rostafińskiego. Podchorąży AK walczył w Batalionie „Kiliński” pod ps. „Roman”. Poległ w Powstaniu Warszawskim 1 sierpnia 1944 r. Pochowany na Wojskowym Cmentarzu Powązkowskim w kwaterze B8 - V - 29.

Stanisław Wincenty Czechowicz (31 lat), syn Juliusza i Natalii Marii Janiny Janowskiej. Urodził się 22 stycznia 1913 r. w Warszawie. W 1931 r. rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym SGGW. Dyplom inż. rolnika otrzymał 30 czerwca 1936 r. na podstawie pracy dyplomowej pt. „Katolickie Stowarzyszenia Młodzieży i ich działalność w dziedzinie przysposobienia rolniczego w woj. warszawskim”. Rozstrzelany przez Niemców koło kościoła św. Jakuba w Warszawie w pierwszych dniach sierpnia 1944 r.

Stanisław Danielewicz (21 lat), urodzony 19 marca 1923 r. Uczeń Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego i tajnych kompletów SGGW w Warszawie. Żołnierz Armii Krajowej, kpr. pchor. ps. „Pług” walczył w zgrupowaniu „Sosna”, Bat. „Gozdawa”, plut. „1806”. Był to obwód I AK Śródmieście. Poległ 20 sierpnia 1944 r., na ul. Hipotecznej - Stare Miasto. Został ekshumowany z Ogrodu Krasińskich i pochowany na Powązkach Wojskowych w kwaterze B24 - VI - 10.

Lech Eustachy Działowski (30 lat), syn Zygmunta i Antoniny z domu Cyprysińskiej. Urodzony 14 sierpnia 1914 r. w Małej Kołudzie, pow. inowrocławski. W latach 1934 i 1935 służył w wojsku w formacji kawalerii w stopniu wachmistrza podchorążego rezerwy. Od 7 października 1935 r. studiował na Wydziale Rolnym SGGW. Ostatni egzamin zdał 22 listopada 1938 r. Zmobilizowany w 1939 r. walczył w kampanii wrześniowej. Dostał się do niewoli niemieckiej. Ranny uciekł podczas transportu do oflagu. Pod nazwiskiem Waligóra zginął 1 sierpnia 1944r. w Al. Szucha w Warszawie. Jako oficer AK ppor. Dyw. „Jeleń”, używał ps. „Prawdzcic”

Seweryn Dziubałowski (61 lat) – profesor zwyczajny botaniki. Syn Antoniego i Magdaleny z domu Tomanek. Urodził się 31 grudnia 1883 r. we wsi Smardzewice, gm. Unewel, pow. opoczyński. W Warszawie studiował w Sekcji Matematyczno-Przyrodniczej Towarzystwa Kursów Naukowych, które ukończył w 1913 r. W latach 1905-1913 pracował jako nauczyciel. W 1913 r. wyjechał do Szwajcarii na Uniwersytet w Neuchâtel, gdzie pogłębił swą wiedzę w zakresie systematyki roślin i geografii. W 1916 r. wrócił do kraju. Pracował naukowo i dydaktycznie w Zakładzie Botaniki Ogólnej oraz na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Warszawskiego, a także na Politechnice Warszawskiej. W 1919 r. pełnił funkcję inspektora Ogrodu Botanicznego Uniwersytetu Warszawskiego. W roku akademickim 1920/21 został mianowany zastępcą prof. w Katedrze Botaniki SGGW w Warszawie. 23 września 1937 r. otrzymał nominację na profesora zwyczajnego botaniki na Wydziale Leśnym. Prof. S. Dziubałowski 3-krotnie piastował godność dziekana Wydziału Leśnego oraz 3-krotnie pełnił funkcję prorektora SGGW. Był członkiem wielu polskich i zagranicznych Towarzystw Naukowych. Duże zasługi położył dla Polskiego Towarzystwa Botanicznego, którego był założycielem i generalnym sekretarzem Zarządu Głównego. Brał udział w licznych kongresach w kraju i zagranicą. Wraz z innymi badaczami stworzył podstawy badań fitosocjologicznych, które nazwano szkołą fitosocjologiczną. Wśród młodzieży akademickiej cieszył się dużą popularnością i poważaniem. W czasie Powstania Warszawskiego 23 sierpnia 1944 r. został śmiertelnie ranny. Jest pochowany na cmentarzu w Smardzewicach.

Włodzimierz Gorjaczkowski (66 lat) – profesor nadzwyczajny sadownictwa. Syn Teodora i Marceli Górskiej. Urodził się w Piotrkowie Trybunalskim w 1879 r. Studiował na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym UW, który ukończył w 1904 r. Do 1910 r. był nauczycielem szkół średnich i seminariów nauczycielskich. Od 1910 r. pracował na stacji Ochrony Roślin Warszawskiego Towarzystwa Ogrodniczego. W latach 1914-1922 był dyrektorem Wyższej Szkoły Ogrodniczej przy Wolnej Wszechnicy Polskiej. Pełnił obowiązki konsultanta w dziale Szkolnictwa Ogrodniczego Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz w Dziale Ogrodnictwa i Ochrony Roślin w Min. Rolnictwa. W 1921/22 był zastępcą prof. sadownictwa SGGW. W 1924 r. uzyskał stopień dr filozofii na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie. W 1926 r. habilitował się w SGGW. Od 1928 r. jako profesor nadzwyczajny stał na czele nowo zorganizowanego Zakładu Sadownictwa w Skierniewicach. Od roku 1929/30 był dziekanem Wydziału Ogrodniczego SGGW. W czasie okupacji wykładał sadownictwo w dwóch szkołach: w Miejskiej Szkole Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego przy ul. Opaczewskiej i w Prywatnym Liceum Rolniczym II stopnia inż. St. Wiśniewskiego przy ul. Pankiewicza. Były to szkoły oficjalnie zatwierdzone przez okupanta. Ponadto w warunkach okupacyjnych prowadził egzaminy bieżące i kierował pracami dyplomowymi studentów SGGW. Zginął w pierwszych dniach Powstania – rozstrzelany wraz z wieloma profesorami Uniwersytetu Warszawskiego. Najcenniejszym osiągnięciem profesora było założenie pierwszego w Polsce dużego sadu pomologicznego o bogatej kolekcji odmian drzew owocowych. Stanowił on bazę wyjściową dla utworzonego w 1952 r. Instytutu Sadownictwa w Skierniewicach.

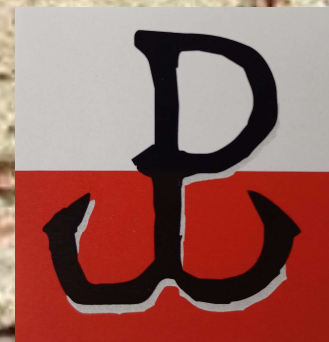
Olga Grzywo-Dąbrowska – adiunkt Zakładu Chemii Rolnej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Studiowała w SGGW na Wydziale Rolniczym. Stopień inż. rolnika uzyskała w 1925 r. na podstawie pracy pt. „Potrzeby nawożenia gleby pola doświadczalnego w Skierniewicach” napisanej w Zakładzie Chemii Rolnej pod kierunkiem prof. M. Górskiego, a w 1928 r. obroniła pracę doktorską pt. „Wpływ reakcji gleby przy różnej wilgotności na wzrost roślin motylkowych”. Podczas wojny uczestniczyła w tajnym nauczaniu SGGW w Miejskiej Szkole Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego, jako wykładowca z zakresu chemii. Rozstrzelana przez Niemców w czasie Powstania Warszawskiego.

Zygmunt Hempel (50 lat), syn Joachima i Anny z domu Dobrzyńskiej. Urodzony 24 grudnia 1894 r. w Zagórzku/Sosnowcu. W 1910 r. był współzałożycielem polskiej organizacji młodzieżowej „Zarzewie” w Kielcach. Jednocześnie działał w Polskich Drużynach Strzeleckich. W czasie I wojny światowej w 1914 r. wstąpił do Legionów Polskich. Studiował w Akademii Rolniczej w Dublanach, a od 1915 r. kontynuował studia rolnicze w Towarzystwie Kursów Naukowych w Warszawie. W 1917 r. został oddelegowany jako instruktor do Polskiej Organizacji Wojskowej. W . ochotniczo brał udział w wojnie z bolszewikami. Został awansowany do stopnia oficerskiego. W 1921 r. podjął pracę zawodową, administrując majątkami ziemskimi w Rożdżanowie w pow. chełmskim i Barłominie na Pomorzu. Nieprzerwanie działał politycznie w BBWR. W latach 1931–1932 pełnił funkcję sekretarza Generalnego Związku Strzeleckiego, a w latach 1934–1935 komisarza rządowego w dobrach wilanowskich. We wrześniu 1939 r. został zmobilizowany do 360 pułku piechoty, gdzie pełnił funkcje adiutanta pułku. W szeregach pułku walczył w obronie Warszawy i był ranny. Po kapitulacji Warszawy Z. Hempel uniknął niewoli i pod ps. „Łukasz” podjął dalszą walkę z okupantem w konspiracji. Początkowo był szefem Wydziału Politycznego (późniejszego BIP) Okręgu Warszawa Miasto SZP. Na polecenie gen. M. Karaszewicza-Tokarzewskiego zorganizował wspólnie z panią inż. Haliną Starczewską-Chorażyną tzw. Komórkę Więzienną, która była integralną częścią BIP-u Okręgu Warszawa Miasto ZWZ. W 1939 r. organizował propagandowe akcje uliczne i „mały sabotaż”. Od stycznia 1940 r. kpt. Z. Hempel – ps. „Łukasz” został szefem BIP-u Okręgu Warszawa Miasto ZWZ. Wspólnie z działaczem SL Kazimierzem Banachem zorganizował drukarnię, w której wydrukowano pierwszy egzemplarz niepowielaczowy „Biuletynu Informacyjnego”. Kpt. Z. Hempel wiosną 1941 r. założył pismo „Myśl Państwowa”. Od początku 1942 r. był przewodniczącym utworzonego Komitetu Organizacji Niepodległościowych. Walczył w Powstaniu Warszawskim. W wyniku odniesionych ran zmarł w sierpniu 1944 r. w szpitalu powstańczym. Był odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych oraz Orderem Virtuti Militari i Krzyżem Niepodległości.

Konstanty Teodor Jaworski (40 lat), syn Zygmunta i Heleny Gumińskiej. Urodził się 5 października 1904 r. w miejscowości Charbin (Mandżuria). W latach 1927/1928 i 1928/1929 studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Warszawskiej. Studia na Wydziale Leśnym SGGW rozpoczął 22 listopada 1930 r. Pracę dyplomową pt. „Ślizgi leśne” wykonał w Zakładzie Inżynierii i Geodezji u prof. W. Wierzbickiego. Dyplom inż. leśnika otrzymał 30 marca 1936 r. Był oficerem rezerwy w stopniu ppor. Walczył w Powstaniu Warszawskim jako żołnierz AK – pseudonimy: „Teodor” i „Kot”. Był dowódcą oddziału Dywersji Bojowej 3 Rejonu Obwodu Praga, Okręgu Warszawa. 4 sierpnia 1944 r. został zamordowany przez Niemców w Ogrodzie Saskim. Po wojnie został ekshumowany na Wojskowy Cmentarz Powązkowski do kwatery B24 - III - 2. Pośmiertnie odznaczony Srebrnym Krzyżem V klasy Orderu Virtuti Militari.

Antoni Jóźwik (32 lata). Pracownik pomocniczy – goniec w sekretariacie SGGW. Syn Franciszka i Marianny z domu Bąbik. Urodzony 27 lipca 1912 r. w Mariankach, powiat grójecki. Służbę wojskową w okresie od 3 października 1934r. do 19 września 1936 r. odbył w 1 pułku szwoleżerów im. Marszałka Józefa Piłsudskiego uzyskując stopień – st. szwoleżera. Podanie A. Józwika o przyjęcie do pracy skierowane do JM Rektora SGGW w grudniu 1937 r. poparł gen. brygady Wieniawa Długoszowski. Zatrudniono go 1 stycznia 1938 r. i zamieszkał przy ul. Kazimierzowskiej 71 m 14. Został rozstrzelany podczas Powstania Warszawskiego.

Roman Kuntze (42 lata) – profesor nadzwyczajny zoologii. Syn Józefa Franciszka i Heleny Reginy z domu Strzyżowskiej. Urodzony 26 stycznia 1902 r. w Trembowli, woj. tarnopolskie. Podczas wojny polsko-bolszewickiej walczył jako ochotnik. W roku akademickim 1920/21 rozpoczął studia na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie. W czasie studiów w 1923 r. ogłoszono jego pierwszą pracę badawczą pod tytułem „Nowe dla Polski i rzadsze chrząszcze Podola”. Naukowy dorobek profesora poświęcony faunistycznym badaniom Podola i południowych regionów Polski jest bardzo bogaty. Głównym kierunkiem badań były dociekania zoogeograficzne i ekologiczne. Po skończeniu studiów pracował naukowo jako asystent w Zakładzie Ochrony Lasu i Entomologii Wydziału Rolniczo–Lasowego Politechniki Lwowskiej. Opublikował między innymi podręczniki, które wówczas miały charakter kluczy do oznaczania gatunków fauny krajowej. Ze Lwowa przeniósł się do Warszawy i w 1937 r. objął stanowisko kierownika Zakładu Zoologii w SGGW. Na tym stanowisku pozostał do 1939 r. W okresie okupacji niemieckiej podjął pracę w ramach tajnego nauczania SGGW. W czasie Powstania Warszawskiego 22 sierpnia prof. R. Kuntze wraz z innymi mężczyznami został wprowadzony przez SS do klatki schodowej domu na rogu ulic Madalińskiego i Kazimierzowskiej, gdzie zginął w masakrze dokonanej przez Niemców po wrzuceniu do niej granatów. Należy nadmienić, że żona profesora także brała udział w Powstaniu Warszawskim jako sanitariuszka i 18 sierpnia 1944 r. została zastrzelona na ulicy Rakowieckiej, kiedy przeprowadzała kobiety do punktu zbiórki. Oboje pochowani są we wspólnej mogile na Cmentarzu Służewskim w Warszawie.

Jerzy Kowalski. Studiował w tajnym nauczaniu SGGW. Był uczniem Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego. Zginął podczas Powstania Warszawskiego.

Antoni Kożuchowski (46 lat), syn Stanisława. Urodzony w 1898 r. w Nowej Wsi, woj. łódzkie. Dyplom inż. rolnika uzyskał 1 lipca 1926 r. Podporucznik rezerwy WP. Czynny w AK ps. „Ryszard”. W czasie Powstania Warszawskiego był zastępcą dowódcy plutonu wchodzącego organizacyjnie w skład Batalionu „Kiliński”, kompanii Kedyw Kolegium C. Został ranny 12 sierpnia 1944 r. Zmarł w szpitalu przy ulicy Chmielnej.

Maria Kruszewska (25 lat), córka Stanisława Jana i Heleny Flatak. Urodziła się 13 października 1919 r. w Warszawie. 4 października 1937 r. rozpoczęła studia w SGGW. Ukończyła je na tajnych kompletach w 1943 r. W okresie okupacji pracowała w konspiracyjnej organizacji „Konfederacja Narodu”. Walczyła w Powstaniu Warszawskim jako sanitariuszka ps. „Rzecka” w Batalionie „Czata 49” zgrupowania AK „Radosław”, początkowo na Woli, później na Starym Mieście i Czerniakowie. Na ulicy Wilanowskiej dostała się wraz z grupą powstańców do niewoli niemieckiej. Była więziona w Alei Szucha, później w kościele św. Wojciecha na Woli, gdzie 24 września 1944 r. została zamordowana.

Janusz (Jerzy) Krzeczkowski (33 lata), syn Henryka. Urodzony 4 października 1911 r. w Warszawie. Od 18 września 1933 r. do września 1934 r. odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim. Studia na Wydziale Rolniczym SGGW rozpoczął 4 października 1932 r. Ostatni egzamin złożył w dniu 7 października 1935 r. - studiów nie ukończył. Oficer AK ps. „Prawdzc” służył w zakonspirowanym 7 pułku piechoty AK „Garłuch”, bateria „Kuba”. Poległ 1 sierpnia 1944 r. w czasie akcji wykonywanej na Okęciu.

Kazimierz Grzegorz Bogdan Lauber (31 lat), syn Kazimierza Aleksandra i Wandy Marii Zambrzyckiej. Urodzony 3 marca 1913 r. w majątku Dworaliszki, pow. mariampolski. Immatrykulowany 24 października 1933 r. na Wydziale Rolniczym SGGW. Nie skończył studiów. Ostatni zapis z egzaminu pochodzi z 1937 r. W czasie Powstania Warszawskiego został ranny i ewakuowany z miasta. Zmarł w październiku 1944 r.

Romuald Mieczysław Ledóchowski (26 lat), syn Stanisława. Urodzony 30 stycznia 1918 r. w Seredina – Buda (Rosja). W 1937 r. rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym SGGW. Student II roku. Zapis ostatniego egzaminu z gleboznawstwa w dniu 24 kwietnia 1939 r. Został zamordowany wraz z rodzicami i rodzeństwem w czasie Powstania Warszawskiego. Mieszkał w tym czasie przy ulicy Opaczewskiej.

Franciszek Lutosławski (45 lat), syn Mariana. Urodzony 23 grudnia 1899r. w Zgierzu, woj. łódzkie. W 1918r. został przyjęty na studia na Wydziale Rolniczym SGGW. W latach 1918–1921 służył w wojsku, walcząc o zachowanie z trudem zdobytej niedawno niepodległości kraju. Dyplom inżyniera rolnika otrzymał 1 lipca 1925r. Równoległe do studiów w SGGW studiował w WSH. Pracował w Syndykacie Papierniczym w Warszawie. Zginął 17 września 1944r.

Marek Marian Marczak (24 lata), syn Jana. Urodzony 15 sierpnia 1920r. w Warszawie. Student tajnej SGGW, uczeń Prywatnego Liceum Rolniczego inż. St. Wiśniewskiego w Warszawie. Uczestnik Powstania Warszawskiego ps. „Marek 2”. Żołnierz AK, starszy strzelec, zgrupowanie „Kryśka”. Poległ 16 sierpnia 1944r. przy ulicy Rozbrat róg Łazienkowskiej.

Ludwik Michałowski (22 lata), syn Bohdana. Urodzony 11 sierpnia 1922 r. w Warszawie. Student tajnej SGGW, uczeń Prywatnego Liceum Rolniczego inż. St. Wiśniewskiego w Warszawie. Żołnierz AK, kapral podchorąży ps. „Wańka”. Walczył w Powstaniu Warszawskim w Batalionie „Parasol” – służba Moto. Poległ 2 sierpnia 1944 r. w Wolicy

Bogdan Myszkorowski (22 lata), urodzony w 1922 r. Student tajnej SGGW, uczeń Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego. Zginął w czasie Powstania Warszawskiego pod Płudami.

Jolanta Mirosławska (21 lata), córka Jana i Zofii Zaleskiej. Urodzona 21 września 1923 r. w Kościelnej Wsi, pow. kaliski. Maturę zdała w czasie okupacji, przerabiając program szkoły średniej na tajnych kompletach. Studia rozpoczęła w tajnej SGGW w Warszawie, funkcjonującej pod oficjalnym szyldem Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej, której dyrektorem był prof. J. Rostafiński. Równoległe z nauką działała w konspiracji ZWZ – AK, jako sanitariuszka 1 patrolu 2 grupy sanitarnej kierowanej przez p. Teresę Krassowską. W Powstaniu Warszawskim jej szlak bojowy prowadził poprzez Wolę i Stare Miasto. Na Starym Mieście dołączyła do personelu szpitala powstańczego, mieszczącego się początkowo przy ul. Wolskiej, następnie po ewakuacji przy pl. Bankowym, a jeszcze później po kolejnej ewakuacji przy ul. Długiej 21 i Miodowej 23. Zginęła 2 września pod gruzami zbombardowanego budynku szpitala powstańczego. W czasie konspiracji i w Powstaniu Warszawskim używała pseudonimów „Elżbieta” i „Irena”. Pochowana we wspólnej mogile na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w kwaterze A27 - IV - 23. Pośmiertnie odznaczona Krzyżem Walecznych.

Adam August Niewiarowski (29 lat), syn Roberta i Stefanii Maszewskiej. Urodzony 25 czerwca 1915 r. w Warszawie. Immatrykulowany w 1936 r. na Wydziale Rolniczym SGGW. W czasie studiów należał do korporacji „Sarmatia”. W 1939 r. wojna przerwała naukę. Bardzo czynnie działał w konspiracji - początkowo w ZWZ, a później w AK. Zginął w sierpniu 1944 r. w Powstaniu Warszawskim.

Jan Orzeszkowski (21 lat), syn Wincentego i Zofii Żurawskiej. Urodzony 19 lutego 1923 r. w Leszczynie Szlacheckim. Uczeń Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego, studiował na tajnych kompletach SGGW. Kapral podchorąży AK ps „Orion” walczył w 7 pułku ułanów „Jeleń”. Zginął w czasie Powstania Warszawskiego 1 sierpnia 1944r. w Alei Szucha. Brat bliźniak Wojciecha.

Wojciech Orzeszkowski (21 lat), syn Wincentego i Zofii Żurawskiej. Urodzony 19 lutego 1923 r. w Leszczynie Szlacheckim. Uczeń Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego oraz student tajnych kompletów SGGW. Kapral podchorąży AK. Walczył razem z bratem bliźniakiem Janem w 7 pułku ułanów „Jeleń”. Poległ 1 sierpnia 1944 r. w Al. Szucha.

Wojciech Ostrowski (20 lat), urodzony 18 stycznia 1924 r. Student tajnej SGGW, uczeń Liceum Rybackiego prof. F. Staffa w Warszawie. Uczestnik Powstania Warszawskiego ps. „Antek”, kapral podchorąży AK. Poległ w 1944 r. w Warszawie. Został ekshumowany z ulicy Daniłowiczowskiej i pochowany na Wojskowym Cmentarzu Powązkowskim w kwaterze D2 - „Gurt” - IV - 10.

Anna Piętkówna – Tajerowa. Studentka tajnej SGGW, uczennica Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego. Zginęła w czasie Powstania

Barbara Plebańska (21 lat), córka Olgi Oraczewskiej. Urodzona 5 maja 1923 r. w Warszawie. Studentka drugiego roku tajnych kompletów SGGW. W konspiracji była łączniczką, ps. „Ola”. W czasie Powstania Warszawskiego walczyła w szeregach Batalionu „Zośka”. Rozstrzelana przez Niemców 24 września 1944 r.

Halina Poniatowska (44 lata), asystent w Zakładzie Hodowli Roślin SGGW. Córka Kazimierza Józefa. Urodzona 25 kwietnia 1900 r. w Wilnie. Immatrykulowana 20 października 1921 r. na Wydziale Ogrodniczym. Stopień inżyniera ogrodnika otrzymała 17 września 1925 r., a stopień inżyniera rolnika - 1 lipca 1926 r. Po studiach podjęła pracę zawodową asystenta w Zakładzie Hodowli Roślin SGGW w Warszawie. Podczas okupacji niemieckiej pracowała w konspiracji jako kolporterka prasy podziemnej AK. W drugim dniu Powstania Warszawskiego została wywleczona ze swego mieszkania przy ulicy Flory 9 przez Niemców, którzy ją zastrzelili, a ciało spalili.

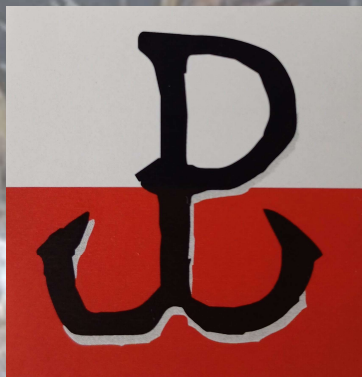

Wacław Cezary Ponikowski (60 lat), docent ekonomiki gospodarstw wiejskich SGGW, profesor nadzwyczajny administracji rolniczej Politechniki Lwowskiej. Syn Cezarego i Eweliny Łęczyckiej. Urodził się 20 sierpnia 1884 r. w Warszawie. Studiował na Wydziale Rolniczym oraz na Wydziale Filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W 1926 r. docent W. C. Ponikowski wykładał ekonomikę gospodarstw wiejskich na Uniwersytecie St. Batoiego w Wilnie. W latach 1927 do 1936 prowadził wykłady i seminaria z ekonomiki gospodarstw włościańskich i rachunkowości rolniczej w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. W tym okresie został nominowany na prof. nadzwyczajnego administracji rolniczej na Wydziale Rolniczo-Lasowym Politechniki Lwowskiej. Był redaktorem „Rolnika Ekonomisty”, organu polskiego Związku Organizacji Rolniczych. W marcu 1937 r. objął Katedrę w Dublanach, a na początku 1944 r. powrócił do Warszawy. Zginął w czasie Powstania Warszawskiego 26 września na Mokotowie. Działalność naukowa prof. Ponikowskiego dotyczyła kilku dziedzin ekonomiki rolniczej. Dorobek naukowy liczy 34 pozycje. Swoje prace publikował przeważnie w „Rocznikach Nauk Rolniczych i Leśnych”.

Jan Pszczółkowski. Student tajnej SGGW, uczeń Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego. Zginął w czasie Powstania Warszawskiego w 1944 r .

Andrzej Przedpełski (19 lat), urodzony 30 stycznia 1925 r. Student tajnej SGGW, uczeń Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego. Starszy strzelec podchorąży AK ps. „Wrona”., Batalion „Ruczaj”. Walczył w Powstaniu Warszawskim. Poległ 11 września 1944 r. na ulicy Piusa XI.

Oskar Rudziński. Student tajnej SGGW, uczeń Liceum Rybackiego prof. F. Staffa. Żołnierz AK ps. „Ogień”. Uczestnik Powstania Warszawskiego. Poległ 31 sierpnia 1944 r. na ulicy Sukcesorskiej.

Jan Schneider, syn Józefa. Urodzony w Jelonkach pod Warszawą. Immatrykulowany na SGGW w 1916r. Zginął w czasie Powstania Warszawskiego. Ostatni raz widziano go, kiedy pod zbrojnym konwojem był prowadzony w Aleję Szucha.

Tadeusz Skassa (19 lat), urodzony w 1925 r. Student tajnej SGGW, uczeń Liceum Rybackiego prof. F. Staffa. Kapral podchorąży AK, ps. „Gerwazy”, pułk „Basztą”. Walczył w Powstaniu Warszawskim. Poległ 15 września 1944 r. na ulicy Madalińskiego. Pochowany na Wojskowym Cmentarzu Powązkowskim w kwaterze A25 - X - 10.

Jerzy Słonecki (19 lat). Urodzony 23 kwietnia 1925 r. w Warszawie. Student tajnej SGGW, uczeń Liceum Rybackiego prof. F. Staffa. Kapral AK ps. „Korab” w czasie Powstania Warszawskiego walczył w zgrupowaniu „Żubr” na Żoliborzu. Został ciężko ranny podczas walki 31 sierpnia 1944 r. Zmarł w szpitalu po amputacji nogi.

Franciszek Sobociński (21 lat), Urodzony w 1923 r. Student tajnej SGGW, uczeń Liceum Rybackiego prof. F. Staffa. Uczestnik Powstania Warszawskiego, poległ w 1944 r. Pochowany na Cmentarzu Powstańców Warszawy na Woli, mogiła 125.

Hanna Spława–Neyman (z d. Jaworowska) (35 lat), córka Wiktora Roberta i Wandy Jadwigi Małeckiej. Urodziła się 2 listopada 1909 r. w Warszawie. Studia na Wydziale Rolniczym SGGW rozpoczęła 25 listopada 1928 r. Dyplom inż. rolnika uzyskała 30 czerwca . na podstawie pracy dyplomowej pt. „ Koszty wytwórcze ziemniaków w pow. płońskim”, wykonanej w Zakładzie Ekonomiki Gospodarstw Wiejskich u prof. S. Moszczeńskiego. Zmarła w tragicznych okolicznościach, wskutek ataku serca na widok morderstwa popełnionego na jej matce i siostrze w czasie Powstania.

Stanisław Stanisławski. Student tajnej SGGW, uczeń Liceum Rybackiego prof. F. Staffa. Żołnierz AK, stopień strzelec ps. „Czarny”. Walczył w zgrupowaniu „Chrobry”. Poległ w czasie Powstania Warszawskiego w 1944 r. Pochowany na Wojskowym Cmentarzu Powązkowskim w kwaterze B8 - IX - 7.

Józef Stanisław Stemler (19 lat). Urodzony 25 kwietnia 1925 r. w Warszawie. Student tajnej SGGW, uczeń Liceum Rybackiego prof. F. Staffa. Walczył w Powstaniu Warszawskim w zgrupowaniu „Żubr” na Żoliborzu. Strzelec, poległ 2 sierpnia 1944 r. pod Wawrzyszewem podczas przechodzenia z Żoliborza do Puszczy Kampinoskiej (w pobliżu Boernerowa).

Helena Sumińska (30 lat), córka Stanisława Michała i Janiny Gabryjeli Julii Krupieńskiej. Urodzona 12 listopada 1914 r. w Warszawie. Immatrykulowana w 1932 r. na Wydziale Ogrodniczym SGGW. Pracę dyplomową pt. „Morfologia *Corylus colurnoides* Schneider w porównaniu z gatunkami rodzicielskimi *Corylus avellana* i *Corylus colurna*” wykonała w Zakładzie Botaniki pod kierunkiem prof. S. Dziubałtowskiego. Stopień inż. ogrodnika otrzymała 30 czerwca 1937 r. Po studiach pracowała w Instytucie Doświadczalnym w Morach k/Skierniewic. W czasie okupacji niemieckiej była zatrudniona w Warszawskiej Izbie Rolnej. Od 1943 r. działała w konspiracji. Była żołnierzem AK i przeszła przeszkolenie sanitarne. W Powstaniu była sanitariuszką w kompanii „Grażyna” w zgrupowaniu „Harnaś”. Po lotniczym zbombardowaniu kwater kompanii, będąc sama ranną usiłowała ratować rannego kwatermistrza zgrupowania. Zginęła w płomieniach 3 września 1944 r. Wg. innej relacji – zginęła w pierwszych dniach Powstania Warszawskiego podczas zdobywania Poczty Głównej.

Szymon Szafrński (42 lata), syn Ludwika i Heleny. Urodzony 3 października 1902 r. w majątku Belcząc, pow. Lubartowski, woj. lubelskie. Na Wydziale Rolniczym SGGW rozpoczął studia w październiku 1921 r. Dyplom inż. rolnika otrzymał w czerwcu 1926 r. W latach 1919 i 1920 służył w wojsku w 1 dywizji, artylerii konnej w stopniu kanoniera. Zginął 1 sierpnia 1944 r. na ul. Puławskiej.

Marian Trzeciński. Student tajnej SGGW, uczeń Liceum Rybackiego prof. F. Staffa. Żołnierz AK, ps. „Kuna”, strzelec, żołnierz Legii Akademickiej. Walczył w Powstaniu Warszawskim. Poległ w sierpniu 1944 r. na polu boernerowskim.

Władysław Wilczyński vel. Wilczenty (62 lata), woźny SGGW. Syn Konstantego i Antoniny Pałaczkowskiej. Urodził się 10 lipca 1888 r. w Szczęśliwicach. Od 1 listopada 1921 r. był zatrudniony na stanowisku woźnego w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i z tego powodu mieszkał w gmachu szkoły przy ul. Hożej 74. Z chwilą wybuchu wojny otrzymał polecenie od JM Rektora SGGW ochrony akt szkolnych znajdujących się w budynku. Zlecenie to wypełnił bardzo dobrze, o czym świadczy pismo wysłane 8 września 1945 r. do Ministerstwa Oświaty, w którym Rektor SGGW stwierdził: „Akta szkoły znajdujące się na ul. Hożej 74 niemal wszystkie ocalały”. Zmarł w czasie powstania 11 sierpnia 1944 r.

Janina Wyleżyńska (21 lat), córka Bohdana i Celiny z domu Lesznowskiej. Urodzona 6 czerwca 1923 r. w Wielgolesie, pow. miński. Maturę uzyskała w liceum H. Rzentarskiej w Warszawie w 1941 r. W 1942 r. podjęła studia w tajnej SGGW działającej w jawnie funkcjonującej Miejskiej Szkole Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego.

Od początku studiów była związana z wywiadem ZWZ. Zagrożona aresztowaniem wyjechała z Warszawy i działała w partyzantce. Otrzymała przydział do VIII uderzeniowego Batalionu Kadrowego na Polesiu i na terenach położonych na wschód od Bugu. Skończyła podchorążówkę i uzyskała stopień podchorążego. Wiosną 1944 r. wróciła na leczenie do Warszawy. W Powstaniu Warszawskim pełniła służbę łączniczki mjr W. Mazurkiewicza ps. „Niebora” dowódcy Batalionu „Miotła” zgrupowania. AK „Radosław”. Pod koniec sierpnia 1944 r. zachorowała na czerwonkę i leżała w szpitalu powstańczym przy ul. Długiej. Po nieudanej próbie przebicia się do Śródmieścia, raniona odłamkami granatu, wróciła do szpitala przy ul. Długiej.

2 września 1944 r. zginęła pod gruzami szpitalnego budynku. Pochowana na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w kwaterze A27 - IV - 26. J. Wyleżyńska w czasie działalności konspiracyjnej była awansowana do stopnia podporucznika. Została odznaczona dwukrotnie Krzyżem Walecznych – drugi raz pośmiertnie.

Wojśław Zaborski (51 lat), syn Józefa Antoniego i Maryanny Kazimierzy Majewskiej. Urodzony 22 grudnia 1893 r. w Warszawie. Pochodził ze środowiska inteligencji technicznej. Służył ochotniczo w wojsku do 1920 r. Za męstwo wykazane na polu walki został odznaczony Krzyżem Walecznych. W 1921 r. rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym SGGW. Pracę dyplomową pt. „Badania nad ustaleniem współzależności pomiędzy wielkością sadzeniaków a wpływem czynników degeneratywnych u ziemniaków na podstawie 2-letnich doświadczeń przeprowadzonych w majątku Dłużew, pow. Mińsk Mazowiecki” wykonał w Zakładzie Uprawy Roślin u prof. W. Staniszkisa. Stopień inż. rolnika otrzymał 30 czerwca 1931 r. Pracował w Stacji Centralnej d/s Nasiennictwa przy Związku Izby i Organizacji Rolniczych na stanowisku zastępcy kierownika. Z zakresu hodowli roślin wprowadził szereg nowatorskich rozwiązań w stosowanych systemach. Był również prywatnym doradcą prowadzenia gospodarstw hodowlanych. W Powstaniu Warszawskim mianowany na stanowisko komendanta Obrony Cywilnej Reduty Wawelskiej. Zamordowany 11 sierpnia 1944 r. na ulicy Wawelskiej. Inna wersja mówi, że zginął 11 sierpnia 1944 r. broniąc bloku mieszkalnego przy ulicy Mianowskiego 15.

Grzegorz Ziembicki (21 lat). Urodzony w 1923 r. Student tajnej SGGW, uczeń Miejskiej Szkoły Ogrodniczo-Rolniczej prof. J. Rostafińskiego. Żołnierz AK, w stopniu strzelca, ps. „Derkacz”. Służył w Batalionie „Ruczaj”. Poległ 1 sierpnia 1944 r. podczas zajęcia siedziby Gestapo w Al. Szucha.

